

OKRESNÁ PROKURATÚRA BRATISLAVA I
Kvetná 13, 820 05 Bratislava 2

Číslo: 2 Pv 444/16/1101-7
EEČ: 2-8-16-2017

Bratislava I 02.03.2017

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava I

Podľa § 215 odsek 1 písmeno a Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

od presne nezisteného času do 00.00 h dňa 14.09.2016 v Bratislave na Štúrovej ulici č. 15, na Obvodnom oddelení Policajného zboru XXXXX - stred, mal pri sebe 1 ks priehľadné igelitové vrečko, ktoré obsahovalo rastlinný materiál - sušené konope (marihuana) s hmotnosťou 968 mg a toto množstvo obsahuje viac ako 20 mg účinnej látky THC, pričom rastlina rodu Cannabis (konope) je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č.139/1998 Z.z. o omamných látkach zaradená do I. skupiny omamných látok a toto celkové množstvo 968 mg zodpovedá 1,94 dávke drogy, pričom predmetné vrečko pred umiestnením do miestnosti pre predvedené osoby, po riadnom zákonnom poučení hliadkou Policajného zboru pod volacím znakom Atlas 331, dobrovoľne a samostatne vydal, čím obvinený neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo

prekurzor

lebo je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Odôvodnenie:

Uznesením povereného príslušníka Obvodného oddelenia Policajného zboru XXXXX mesto - stred (ďalej len „poverený príslušník“) ČVS: ORP-1287/SMS-B1-2016 zo dňa 14.09.2016 bolo podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre prečin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnom rozhodnutí. Uznesením povereného príslušníka ČVS: ORP-1287/SMS-B1-2016 zo dňa 13.12.2016 bolo podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX, nar. 10.08.1994 v Košiciach, pre prečin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené v predmetnom rozhodnutí.

Podľa § 215 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Podľa § 119 odsek 2 Trestného poriadku za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže

prispieť na náležité objasnenie veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa tohto zákona alebo podľa osobitného zákona. Dôkaznými prostriedkami sú najmä výsluch obvineného, svedkov, znalcov, posudky a odborné vyjadrenia, previerka výpovede namieste, rekognícia, rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, obhliadka, veci a listiny dôležité pre trestné konanie, oznámenie, informácie získané použitím informačno-technických prostriedkov alebo prostriedkov operatívno-pátracej činnosti.

Podľa § 18 odsek 1 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o Policajnom zbore“) policajt je oprávnený vyzvať osobu, ak je to potrebné na plnenie úloh podľa tohto zákona, aby preukázala svoju totožnosť dokladom totožnosti. Podľa § 18 odsek 3 zákona o Policajnom zbore ak vyzvaná osoba odmietne preukázať svoju totožnosť podľa odseku 1 alebo 2, policajt je oprávnený takúto osobu predviesť na útvar Policajného zboru za účelom zistenia jej totožnosti. Podľa § 18 odsek 4 zákona o Policajnom zbore ak vyzvaná osoba nemôže preukázať svoju totožnosť podľa odseku 1 alebo 2 a ani po predchádzajúcom poskytnutí potrebnej súčinnosti nemôže hodnoverne preukázať svoje meno a priezvisko, dátum narodenia a adresu bydliska, policajt je oprávnený postupovať podľa odseku 3. Hodnovernosť preukázania mena a priezviska, dátumu narodenia a adresy bydliska posudzuje policajt podľa dôvodu zisťovania totožnosti osoby.

Podľa § 18 odsek 7 zákona o Policajnom zbore ak policajt nezistí totožnosť osoby do 24 hodín od jej predvedenia, je povinný túto osobu prepustiť.

Podľa § 19 odsek 1 zákona o Policajnom zbore policajt je oprávnený zaistiť osobu,

a) ktorá svojím konaním bezprostredne ohrozuje svoj život alebo svoje zdravie alebo život a zdravie iných osôb alebo majetok, b) pristihnutú pri páchaní priestupku, ak je dôvodná obava, že v ňom bude pokračovať, alebo ak je to nevyhnutne potrebné na riadne zistenie alebo objasnenie veci, c) ktorá sa pokúsila o útek pri predvedení podľa § 17 alebo § 18, a dôvodná obava z jej úteku trvá, d) ktorá na útware

Policajného zboru uráža policajta alebo inú osobu alebo sa správa inak agresívne, e) na ktorú bolo vyhlásené medzinárodné policajné pátranie, f) ktorá sa nachádza na mieste trestného činu bezprostredne po jeho spáchaní a je potrebné zistiť jej súvislosť s trestným činom, g) pred zistením jej totožnosti podľa § 18, ak sa nachádza na mieste, na ktorom hrozí teroristický útok, alebo na mieste, kde došlo k teroristickému útoku, h) pred zistením jej totožnosti podľa § 18, ak sa nachádza v priestore, v ktorom sa zakročuje pod jednotným velením za podmienok podľa § 66

proti nebezpečnému páchatelovi a použitie výzvy na preukázanie totožnosti podľa § 18 môže ohroziť život alebo zdravie zakročujúceho policajta alebo osôb nachádzajúcich sa v tomto priestore, i) ktorá svojím konaním bezprostredne ohrozuje bezpečnosť a plynulosť železničnej dopravy.

Podľa § 42 odsek 1 zákona o Policajnom zbore policajt je oprávnený osobu zaistenú podľa § 19 umiestniť do cely policajného zaistenia (ďalej len "cela") zriadenej na tento účel na útvare Policajného zboru.

Podľa § 42 odsek 2 zákona o Policajnom zbore policajt je ďalej oprávnený umiestniť do cely aj osobu, ak a) je zadržaná, b) je zatknutá na základe príkazu na zatknutie, 3 medzinárodného zatýkacieho rozkazu alebo európskeho zatýkacieho rozkazu, c) ide o svedka, ktorého osobná sloboda bola obmedzená na základe príkazu súdu, d) je prevzatá policajtom na vykonanie procesných úkonov z väzby, z výkonu trestu odňatia slobody alebo e) má byť dodaná do väzby alebo do výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 43 odsek 1 zákona o Policajnom zbore pred umiestnením osoby do cely odoberie policajt, ktorý vykonáva ochranu cely, tejto osobe veci, ktorými by mohla ohroziť vlastný život alebo zdravie alebo život a zdravie inej osoby.

* * *

Zo zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody podozrivej osoby XXXXX zo dňa 14.09.2016 je zrejmé, že menovaný bol uvedeného dňa v čase o 01.00 h podľa § 85 odsek 1 Trestného poriadku zadržaný ako podozrivý, pričom zadržaniu predchádzalo obmedzenia osobnej slobody menovaného hliadkou Policajného zboru s volacím znakom Atlas 331 z dôvodu podľa § 71 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku, kedy bola menovanému vykonaná následne osobná prehliadka podľa § 99 odsek 4 Trestného poriadku v spojení s § 102 odsek 4 Trestného poriadku.

Zo zápisnice o výsluchu zadržaného podozrivého XXXXX zo dňa 14.09.2016 vyplýva, že dňa 13.09.2016 v čase okolo 23.50 h sa nachádzal na Poštovej ulici v Bratislave, kde ho zastavili a kontrolovali policajti, ktorí od neho požadovali predloženie dokladu totožnosti, na čo im uviedol, že pri sebe nemá žiaden doklad totožnosti. Z uvedeného dôvodu ho predviedli na Obvodné oddelenie Policajného zboru XXXXX, kde pre umiestnením do cely pre predvedené osoby bol poučený, aby vyložil všetky veci, ktorými by mohol ohroziť svoje zdravie alebo zdravie iných osôb. Na základe uvedeného vyložiť veci, ktoré mal pri sebe, medzi ktorými sa nachádzalo aj vrecúško s marihuanou, o ktorom však nevedel, že ho má pri sebe. Následne bol poučený o možnosti dobrovoľne vydať veci pochádzajúce z trestnej činnosti, na čo im predmetné vrecúško dobrovoľne vydal.

Zo zápisnice o výsluchu svedka XXXXX zo dňa 14.09.2016 vyplýva, že počas vykonávania hliadkovej činnosti spozorovali na Poštovej ulici v čase okolo 23.50 h osobu, ktorú sa z dôvodu plnenia úloh vyplývajúcich z pátrania po hľadaných a nezvestných osobách rozhodli skontrolovať. Osobu vyzvali, aby sa preukázala

dokladom totožnosti, k čomu kontrolovaná osoba uviedla, že nemá pri sebe žiaden doklad totožnosti. Napriek poskytnutej súčinnosti zo strany kontrolovanej osoby sa nepodarilo hodnoverne potvrdiť a zistiť jej totožnosť. Z uvedeného dôvodu bola osoba po poučení, ktorému porozumela, obmedzená na osobnej slobode a predvedená na Obvodné oddelenie Policajného zboru XXXXX kde pred umiestňovaním osoby do miestnosti pre predvedené osoby, bola táto vyzvaná, aby predložila všetky veci, ktorými by mohla ohroziť svoje zdravie alebo zdravie ostatných, kedy okrem iného vyložila igelitové vrecúško s obsahom zelenej sušenej rastliny. Z dôvodu podozrenia z prechovávaní omamných a psychotropných látok, bola náležite poučená, pričom predmetné vrecúško dobrovoľne vydala. Následne došlo pre podozrenie zo spáchania trestného činu k obmedzeniu osobnej slobody menovaného. Zároveň bola vykonaná lustrácia, prostredníctvom ktorej bolo zistená totožnosť obvineného.

Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa 14.09.2016 je zrejmé, že XXXXX vydal 1 ks priehľadné igelitové vrecúško s obsahom zelenej sušenej rastliny.

* * *

Z doposiaľ zabezpečených dôkazov v prípravnom konaní je zrejmé, že osobná sloboda obvineného XXXXX bola príslušníkmi Policajného zboru obmedzená za účelom zisťovania jeho totožnosti postupom podľa § 18 odsek 3, odsek 4 zákona o Policajnom zbore, čomu predchádzala výzva príslušníkov Policajného zboru podľa § 18 odsek 1 zákona o Policajnom zbore na predloženie dokladu totožnosti menovaným obvineným. Na základe tejto výzvy obvinený uviedol, že nemá pri sebe žiadny doklad totožnosti, pričom podľa vyjadrenia policajta XXXXX, aj napriek poskytnutej súčinnosti zo strany obvineného, nebolo možné hodnoverne potvrdiť jeho totožnosť. Táto situácia viedla k predvedeniu obvineného na Obvodné oddelenie Policajného zboru XXXXX XXXXX kde bol obvinený pred umiestnením do miestnosti pre predvedené osoby vyzvaný, aby predložil všetky veci, ktorými by mohol ohroziť svoje zdravie alebo zdravie ostatných, na základe čoho obvinený vyložil priehľadné igelitové vrecúško s obsahom neznámej zelenej sušenej rastliny. Po vyložení tejto veci príslušníci Policajného zboru nadobudli podozrenie, že sa jedná o omamnú alebo psychotropnú látku, upovedomili predvedenú osobu, že je podozrivá z možného prechovávaní omamných a psychotropných látok, následne mala byť táto osoba poučená podľa § 8 odsek 2 zákona o Policajnom zbore (okrem iného aj o tom, že k priznaniu ani žiadnej inej aktivite, ktorá by viedla k obvineniu z priestupku alebo trestného činu ju nikto nesmie nútiť a v prípade dobrovoľného vydania vecí sa môže vystaviť riziku trestného stíhania), pričom následne mal obvinený dobrovoľne vydať vrecúško s obsahom zelenej sušenej rastliny. Zároveň bola následne vykonanou lustráciou zistená totožnosť menovaného.

Posúdením uvedených skutočností je zrejmé, že príslušníci Policajného zboru, ktorí predviedli obvineného za účelom zistenia jeho totožnosti, konali v rozpore s príslušnými ustanoveniami zákona o Policajnom zbore, čoho nevyhnutným dôsledkom je záver o nezákonnosti získaného dôkazu – priehľadného igelitového vrecúška s obsahom zelenej sušenej rastliny. Táto nezákonnosť sa následne prenáša aj na ostatné, v prípravnom konaní získané dôkazy, ktorých zabezpečovanie sa odvíjalo práve od uvedeného nezákonne získaného dôkazu.

V súvislosti s už naznačeným nezákonným postupom príslušníkov Policajného zboru je potrebné poukázať predovšetkým na to, že k predvedeniu osoby XXXXX na útvar Policajného zboru došlo bez toho, aby bolo zrejmé, akým spôsobom mala byť

poskytnutá zo strany menovaného súčinnosť pri zisťovaní jeho totožnosti (napr. uvedenie svojho mena a priezviska, osobných údajov rodičov a súrodencov a pod.), ako aj dôvod, pre ktorý nemala byť poskytnutá súčinnosť spôsobilá napomôcť pri hodnovernom zistení a potvrdení totožnosti menovaného (napr. osoba nevedela uviesť mená rodičov, prípadne súrodencov a ich dátumy narodenia a pod). Zo zápisnice o výsluchu svedka XXXXX zo dňa 14.09.2016, pritom vyplýva, že lustráciou vykonanou na obvodnom oddelení Policajného zboru bola následne zistená totožnosť predvedenej osoby. Vzhľadom na uvedené skutočnosti je zrejmá pochybnosť o tom, žeby zo strany XXXXX bolo došlo k odmietnutiu preukázaniu jeho totožnosti spôsobom predpokladaným v ustanovení § 18 odsek 3 zákona o Policajnom zboru, a rovnako tak existuje pochybnosť o tom, či zo strany konajúcich príslušníkov Policajného zboru bol menovaný skutočne vyzvaný na poskytnutie súčinnosti, a ak áno, o akú formu súčinnosti zo strany menovaného, ktorá nemala byť dostačujúca pre zistenie a overenie jeho totožnosti, malo ísť.

Z dikcie ustanovenia § 18 odsek 3, odsek 4 zákona o Policajnom zbore je nepochybné, že policajt je oprávnený osobu, ktorá nemôže preukázať svoju totožnosť dokladom totožnosti alebo iným dokladom (§ 18 odsek 1, odsek 2 zákona o Policajnom zbore), predviesť na útvar Policajného zboru len vtedy, ak táto osoba odmieta svoju totožnosť preukázať, a až po tom, čo tejto osobe umožní poskytnúť potrebnú súčinnosť pre zistenie jej totožnosti, a to len v tom prípade, že údaje získané v rámci takejto súčinnosti budú vyhodnotené ako nehodnoverné. Ustanovenie § 18 odsek 4 zákona o Policajnom zbore jednoznačne reflektuje požiadavku, aby k obmedzeniu osobnej slobody (aj predvedenie osoby za účelom zisťovania totožnosti je nepochybné takým služobným zákrokom, ktorým sa obmedzuje osobná sloboda jednotlivca, teda ktorým sa zasahuje do jeho základných práv a slobôd) došlo len v nevyhnutnom prípade a len vtedy, ak sledovaný účel nie je možné dosiahnuť inak, t. j. miernejším spôsobom alebo prostriedkami nespojenými s obmedzením osobnej slobody. V danom prípade tiež nemožno opomenúť, že osoba obvineného nebola vyzvaná na preukázanie totožnosti v súvislosti s podozrením zo spáchania trestného činu, ale iba v dôsledku plnenia si povinností policajtov pri pátraní po hľadaných a nezvestných osobách, ako to vyplýva zo zápisnice o výsluchu svedka XXXXX. Obvinený pritom neodmietol preukázať svoju totožnosť, len uviedol, že ju nevie preukázať, lebo nemá pri sebe občiansky preukaz. Z takéhoto konania menovaného ešte nemožno vyvodzovať právne relevantný záver o tom, žeby osoba odmietla totožnosť preukázať. Následne malo zo strany konajúcich policajtov dôjsť k vyzvaniu menovaného, aby poskytol potrebnú súčinnosť na zistenie jeho totožnosti, ale ani napriek poskytnutiu tejto súčinnosti zo strany menovaného, nebolo možné jeho totožnosť zistiť. Takéto skutočnosti však nevyplývajú zo zápisnice o výsluchu zadržaného podozrivého, ktorý na margo danej situácie uviedol, že po tom, ako sa vyjadril, že nemá pri sebe doklad totožnosti, bol predvedený na obvodné oddelenie Policajného zboru.

Z takto vykonaného dokazovania teda nie je zrejmé, či skutočne bol menovaný vyzvaný na poskytnutie súčinnosti pri zisťovaní totožnosti jeho osoby, a ak áno, v čom mala poskytnutá súčinnosť spočívať, ako ani konkrétny dôvod, pre ktorý táto súčinnosť nebola postačujúca pre zistenie totožnosti kontrolovanej osoby. Vzhľadom na uvedené skutočnosti nie je možné považovať postup konajúcich policajtov za konanie lege artis. Pokiaľ by bolo z vyšetrovacieho spisu zrejmé, o akú formu súčinnosti zo strany kontrolovanej osoby malo ísť, ako aj dôvody, prečo táto súčinnosť nebola postačujúca pre zistenie a overenie totožnosti osoby, bolo by

možné posúdiť správnosť postupu policajtov. Existencii dôvodnej pochybnosti o správnosti a zákonnosti postupu konajúcich policajtov nasvedčuje aj tá skutočnosť, že po predvedení menovaného na Obvodné oddelenie Policajného zboru XXXXX XXXXX bola na základe vykonanej lustrácie zistená totožnosť menovaného bez najmenších pochybností a problémov.

Na základe uvedeného preto možno konštatovať, že ak by príslušníci Policajného zboru vyzvali kontrolovanú osobu na poskytnutie súčinnosti a obvinený by im hodnoverným spôsobom preukázal svoju totožnosť, nebol by daný dôvod na predvedenie osoby za účelom zistenia jej totožnosti a policajti by nemali ani žiaden zákonný dôvod na to, aby zisťovali, aké veci má osoba obvineného pri sebe. Vyššie uvedený nezákonný postup príslušníkov Policajného zboru je sám osebe dôvodom pre konštatovanie, že bola porušená všeobecne uznávaná a rešpektovaná zásada trestného konania, v zmysle ktorej nikoho nemožno nútiť k seba obviňovaniu (nemo tenetur se ipsum accusare), resp. k predkladaniu dôkazov vo svoj neprospech (seba usvedčovanie). Právo neprispievať k vlastnému obvineniu a právo mlčať, resp. neprispievať k usvedčeniu seba samého sú rešpektované nielen v podmienkach trestného procesu upraveného v Trestnom poriadku Slovenskej republiky, ale predstavujú všeobecne uznávané medzinárodné štandardy, ktoré sa považujú za súčasť spravodlivého procesu podľa článku 6 Európskeho dohovoru o ľudských právach a základných slobôd.

Porušenie spomenutej zásady pritom vyplýva aj z ďalšieho postupu policajtov. Ako vyplýva z obsahu spisu, obvinený mal byť vyzvaný na predloženie všetkých vecí, ktoré mal u seba, a to z dôvodu ochrany jeho života a zdravia predtým, ako mal byť umiestnený do miestnosti pre predvedené osoby. Takýto postup je opäť v príkrom rozpore so zákonom o Policajnom zbore, ktorý striktné upravuje podmienky, splnenie ktorých je predpokladom pre možnosť umiestnenia osoby do cely policajného zaistenia. Pritom možno doplniť, že zákon nepozná a nepoužíva termín miestnosť pre predvedené osoby.

Vychádzajúc z dikcie § 42 odsek 1, odsek 2 zákona o Policajnom zbore je zrejmé, že v posudzovanom prípade neboli u obvineného v danom čase splnené zákonné podmienky pre jeho umiestňovanie do cely policajného zaistenia, nakoľko v jeho prípade nešlo o žiaden z dôvodov na zaistenie osoby upravených v § 19 odsek 1 zákona o Policajnom zbore, a súčasne nebol daný ani dôvod na jeho umiestnenie do cely policajného zaistenia podľa § 42 odsek 2 zákona o Policajnom zbore. Na tomto základe preto policajt nebol oprávnený na postup podľa § 43 odsek 1 zákona o Policajnom zbore, v zmysle ktorého pred umiestnením osoby do cely odoberie policajt, ktorý vykonáva ochranu cely, tejto osobe veci, ktorými by mohla ohroziť vlastný život alebo zdravie alebo život a zdravie inej osoby. Na takýto postup nebol policajt oprávnený ani podľa iného ustanovenia uvedeného zákona. Hoci z výsluchu XXXXX nevyplýva, že z formálno-právneho hľadiska išlo o umiestnenie menovaného do cely policajného zaistenia, z hľadiska obsahu ich konania a postupu, je zrejmé, že realizovali postup predpokladaný ustanovením § 43 odsek 1 zákona o Policajnom zbore.

Osoba predvedená na útvar Policajného zboru za účelom zistenia jej totožnosti podľa § 18 odsek 4 zákona o Policajnom zbore teda nemôže byť umiestnená do cely policajného zaistenia [okrem prípadov predpokladaných v § 19 odsek 1 písmená c), g), h) zákona o Policajnom zbore] a takisto niet žiadneho zákonného dôvodu na to, aby jej boli odobraté akékoľvek veci, ktoré má u seba. Takáto osoba je povinná iba strpieť potrebné úkony smerujúce k zisteniu jej totožnosti najdlhšie po dobu 24 hodín

od jej predvedenia, po uplynutí ktorej musí byť ihneď prepustená (§ 18 odsek 7 zákona o Policajnom zbore).

Oprávnenie policajta „držať predvedenú osobu na útvare Policajného zboru po uvedení doby však neznamená oprávnenie umiestniť ju do cely policajného zaistenia v zmysle § 42 zákona o Policajnom zbore a už vôbec nie oprávnenie odobrať jej veci, ktoré má u seba podľa § 43 zákona o Policajnom zbore, a to bez ohľadu na to, aké sú konkrétne priestorové podmienky na tom ktorom útvare Policajného zboru.

Nad rámec uvedeného je potrebné tiež pripomenúť, že poučenie osoby o tom, že k priznaniu ani žiadnej inej aktivite, ktorá by viedla k obvineniu z priestupku alebo trestného činu nemožno nikoho nútiť a v prípade dobrovoľného vydania vecí sa osoba môže vystaviť riziku trestného stíhania, musí predchádzať vydaniu alebo predloženiu vecí, ktoré má osoba u seba. Postup, keď sa osoba najprv vyzve na vydanie alebo predloženie vecí, táto osoba ich následne predloží a až následne sa poučí v uvedenom zmysle iba preto, že podozrenie z trestného činu má základ vo vydaných veciach, je zjavne nesprávny a v rozpore s vyššie uvedenou zásadou zákazu seba obviňovania.

Na základe posúdenia a zhodnotenia hore uvádzaných skutočností je nepochybné, že zo strany príslušníkov Policajného zboru išlo o konanie, ktoré je v rozpore predovšetkým s § 18 odsek 4, § 42 a 43 zákona o Policajnom zbore, a preto dôkaz získaný na základe takéhoto nesprávneho postupu je nezákonný, pričom tento nedostatok nie je možné v súčasnom štádiu trestného stíhania zhojiť žiadny procesne relevantným postupom. Uvedená nezákonnosť sa pritom prenáša aj na dôkazy na tento dôkaz nadväzujúce. Ide teda o absolútne nepoužiteľné dôkazy, na ktoré nie je možné v ďalšom konaní prihliadať, a teda nemožno na nich založiť ani existenciu dostatočne odôvodneného záveru nielen o tom, že skutok spáchal obvinený, ale predovšetkým záver, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, čo v konečnom dôsledku zakladá dôvod na zastavenie trestného stíhania podľa § 215 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku.

Na základe uvedených skutočností bolo potrebné rozhodnúť v zmysle § 215 odsek 1 písmeno a) Trestného poriadku o zastavení trestného stíhania z dôvodu, že je nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Rastislav Hruška
prokurátor